

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาคนในด้านต่าง ๆ และเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่ง ในการสร้างสรรค์ความเจริญความก้าวหน้าในการแก้ไขปัญหาสังคม ในปัจจุบันสังคมได้ก้าวเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ด้านการสื่อสารโทรคมนาคมและเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การได้รับข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนวัฒนธรรมต่างชาติมีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทย ซึ่งประเทศไทยในปัจจุบันตกอยู่ในภาวะที่ขีดความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศมีแนวโน้มต่ำลง สถาบันนานาชาติเพื่อพัฒนาด้านการจัดการ (International Institute for Management Development : IMD) จัดลำดับความสามารถของการแข่งขันด้านวิชาการ ปรากฏว่าความสามารถด้านวิชาการของไทยอยู่ในลำดับที่ 44 จาก 49 ประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 1-4)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้เกิดกระแสเรียกร้องให้มีการปฏิรูปการศึกษาซึ่งกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 43 ซึ่งกล่าวว่า "บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาอบรมของรัฐต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน" และมาตรา 81 ยังกำหนดให้ "รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่าง ๆ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ"

ประเทศไทยมีกฎหมายที่เกี่ยวกับการศึกษา คือ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และได้ปรับปรุงกฎหมายอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งเป็นพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 จากการที่ศึกษาพระราชบัญญัติ

การศึกษาแห่งชาติดังกล่าว จะให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาเป็นอย่างมาก โดยกำหนดไว้ในมาตรา 24 ระบุให้สถานศึกษาต้องจัดกระบวนการเรียนรู้ ดังนี้ ประการที่หนึ่ง จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ประการที่สอง ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา ประการที่สาม จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ประการที่สี่ จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา ประการที่ห้า ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ และประการที่หก จัดการเรียนรู้อให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกัน บิดามารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพและ มาตรา 29 ยังระบุว่า “ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การพัฒนาระหว่างชุมชน” นอกจากนี้ยังมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการบริหารโดยกำหนดไว้ใน มาตรา 39 ระบุว่า “ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง” มาตรา 40 ระบุว่า “ให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทำหน้าที่กำกับและส่งเสริมสนับสนุนกิจการของสถานศึกษา ประกอบด้วย

ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่าของสถานศึกษา ผู้แทนพระภิกษุสงฆ์และหรือผู้แทนองค์กรศาสนาอื่นในพื้นที่และผู้ทรงคุณวุฒิ โดยให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการสถานศึกษา”

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการศึกษา จะมีอยู่ 2 ลักษณะ ได้แก่ การมี

ส่วนร่วมโดยตรง คือ ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมโดยการกระทำด้วยตนเองในฐานะผู้ปกครองนักเรียน ที่ต้องส่งเสริมสนับสนุนบุตรหลานตนเองในทุก ๆ ด้าน และการมีส่วนร่วมโดยทางอ้อม คือเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมโดยการผ่านตัวแทนหรือบุคคลอื่นไม่ว่าการมีส่วนร่วมจะอยู่ในลักษณะใดก็ตาม ทุกฝ่ายก็ยังคงมีส่วนร่วมในการทำประโยชน์ให้แก่โรงเรียนอยู่เสมอ

ยุวัฒน์ วุฒิเมธี (2534 : 12) กล่าวว่า การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานอย่างจริงจังและจริงใจ ด้วยการเปิดโอกาสให้มีการศึกษา (Education) การร่วมพิจารณา (Consensus) และการตกลงใจด้วยกัน (Consent) ในการแก้ปัญหาหรือวางโครงการต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนมีสิทธิและความเสมอภาคในความรับผิดชอบสังคม มีโอกาสร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติ และร่วมรับผิดชอบ

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2537 : 186 – 187) กล่าวว่า โรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ชุมชนเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อโรงเรียนมาก ดังนั้นภารกิจของโรงเรียน คือการให้บริการทางการศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ด้วยเหตุนี้ ประชาชนจึงควรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการบริหาร ในบางประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา ยอมรับว่าการศึกษาคือหน้าที่ของท้องถิ่น เมื่อประชาชนต้องเสียภาษีการศึกษาให้กับท้องถิ่น ประชาชนจึงต้องเข้ามาเป็นกรรมการในคณะกรรมการการศึกษา (Board of Education) เพื่อกำหนดนโยบาย ควบคุม ติดตาม และประเมินการจัดการศึกษาของท้องถิ่น ผลของการมีส่วนร่วมทำให้ผู้ปกครองมีความพึงพอใจโรงเรียน มีความเชื่อมั่น ศรัทธาในโรงเรียน โดยทั่วไปแล้วการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้โรงเรียนประสบผลสำเร็จ โรงเรียนที่ปราศจากความร่วมมือและสนับสนุนจากประชาชนจะประสบผลสำเร็จได้ยาก การมีส่วนร่วมของประชาชนมิได้มีจุดมุ่งหมายเพียงเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเท่านั้น แต่ยังเป็นวิธีการที่สำคัญในการพัฒนาการศึกษาอีกด้วย ทั้งนี้เพราะปัจจุบันสังคมและชุมชนได้เปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมอุตสาหกรรม โรงงานต่าง ๆ ต้องการคนงานที่มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ผู้ปกครองต้องพยายามส่งบุตรหลานเข้าเรียนต่อในระดับสูง สถานศึกษาก็จำเป็นต้องตอบสนองความต้องการของชุมชน อย่างไรก็ตามการพัฒนาการเรียนการสอนยังต้องได้รับความร่วมมือช่วยเหลือสนับสนุนจากชุมชน เช่น การพัฒนาห้องวิทยาศาสตร์

ห้องปฏิบัติการ

ทางภาษา ห้องคอมพิวเตอร์ และนอกจากนี้ชุมชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการวิเคราะห์เพื่อหาจุดพัฒนาการศึกษาร่วมกับคณะครูในโรงเรียน ร่วมค้นหาผู้มีความรู้ความสามารถในท้องถิ่นเข้ามา รับสภาพความต้องการของชุมชน ผสมผสานกับความรู้สมัยใหม่ที่โรงเรียนจัดให้ (สำนักงานคณะ

กรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 23)

ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน มีความแนบแน่นตั้งแต่อดีตเปรียบเสมือนเหรียญมี 2 ด้าน ไม่สามารถแยกออกจากกันได้จนในปัจจุบันก็ได้คลายความช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน แม้ว่ารัฐจะมีหน้าที่และมั่งบประมาณในการบริหารราชการแผ่นดินก็ตาม หากจะให้เป็นภาระของรัฐแต่เพียงฝ่ายเดียว การศึกษาคงจะไม่ราบรื่น ประชาชนจึงได้ให้การสนับสนุนทุกทางที่โรงเรียนร้องขอ เพื่อมุ่งหวังที่จะให้บุตรภุคธิดาของตนได้เล่าเรียนมีการศึกษาที่ดี ในด้านราชการก็มองเห็นถึงความสำคัญและคุณค่าของการมีส่วนร่วมของประชาชนเช่นเดียวกัน จึงได้มีนโยบายในรูปของคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภา แผนการศึกษาชาติ นโยบายระดับกระทรวง ทบวง กรม ส่งเสริมให้ประชาชนและผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบการจัดการศึกษา จากนโยบายดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้ออกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการโรงเรียน พ.ศ. 2539 เพื่อให้เกิดแนวทางและความชัดเจนในการที่จะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับโรงเรียนให้มากที่สุด คือกลุ่มกรรมการศึกษาประจำโรงเรียน ทั้งนี้เพราะกรรมการศึกษา คือตัวแทนของชุมชนในท้องถิ่นที่เข้ามาดูแลการจัดการศึกษาในท้องถิ่น

จากเหตุผลดังกล่าว การบริหารงานของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มี 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป ซึ่งในการบริหารงานของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทั้ง 4 ด้านนั้น ต้องอาศัยผู้มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในสาขาหลากหลายของทุกฝ่าย และเข้าใจการศึกษา มีความมุ่งมั่น มีเวลาที่จะอุทิศแรงกายแรงใจพัฒนาสถานศึกษาของชุมชนให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่ชุมชน สังคม และประเทศชาติต้องการ เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานของสถานศึกษา กล่าวคือ การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการบริหารการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาคั้งนี้ มาใช้ในการพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดฉะเชิงเทรา และเขตพื้นที่อื่น ๆ อีกทั้งเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐตามบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพ

ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาต่อการบริหาร การศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของจังหวัดฉะเชิงเทรา

1.2.2 เพื่อศึกษาความต้องการการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาต่อการ บริหารการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของจังหวัดฉะเชิงเทรา

1.2.3 เพื่อนำเสนอแนวทางการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาต่อการบริหาร การศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของจังหวัดฉะเชิงเทรา

1.3 ความสำคัญของการวิจัย

1.3.1 ทำให้ทราบระดับการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาต่อการบริหาร การศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของจังหวัดฉะเชิงเทรา

1.3.2 ทำให้ทราบความต้องการการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาต่อการ บริหารการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของจังหวัดฉะเชิงเทรา

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

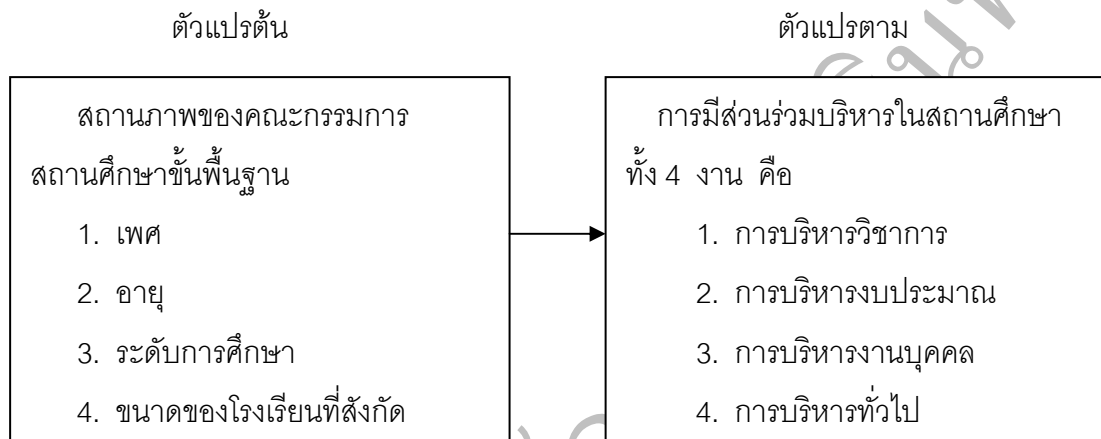
การวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาเฉพาะคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็น สถานศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา (เดิม) ในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 31 แห่ง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เป็นสถานศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา (เดิม) ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่เป็นผู้บริหารโรงเรียน ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทน ผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนศิษย์เก่า ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตำแหน่งละ 1 คน จากจำนวนสถานศึกษา 31 แห่ง ได้กลุ่มตัวอย่าง 217 คน

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาบทบาท หน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาต่อการมีส่วนร่วมบริหารงาน
ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 4 งาน คือ การบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหาร
งานบุคคล และการบริหารทั่วไป

1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เข้าใจความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัยนี้ตรงกัน ผู้วิจัยจึงนิยามความหมายของ
คำในการศึกษาวิจัย ดังนี้

การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการที่บุคคลหรือ
คณะบุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารและจัดการศึกษาในสถานศึกษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์
ขององค์กร

คณะกรรมการสถานศึกษา หมายถึง คณะบุคคลที่ทำงานร่วมกับสถานศึกษา
เพื่อให้สถานศึกษามีความเข้มแข็ง สามารถบริหารจัดการศึกษาด้วยตนเองได้ตามกรอบที่กฎหมาย
กำหนด

ผู้แทนผู้ปกครอง หมายถึง ตัวแทนของผู้ปกครองนักเรียนตามทะเบียนนักเรียนที่
กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษา ซึ่งไม่เป็นครู เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของสถานศึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญซึ่ง
มีสัญญาจ้างกับสถานศึกษานั้น

ผู้แทนครู หมายถึง ตัวแทนครูที่อยู่ในสถานศึกษานั้น

ผู้แทนองค์กรชุมชน หมายถึง ตัวแทนขององค์กรในชุมชน ที่มีที่ตั้งอยู่ในท้องที่ ตำบลเป็นภูมิลำเนาของนักเรียนในสถานศึกษาหรือท้องที่ตำบลที่สถานศึกษาตั้งอยู่ ต้องไม่เป็นครู เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของสถานศึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีสัญญาจ้างกับสถานศึกษานั้น

ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง ตัวแทนของสมาชิกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการจัดตั้งตามกฎหมายซึ่งสถานศึกษาตั้งอยู่

ผู้แทนศิษย์เก่า หมายถึง ตัวแทนของศิษย์เก่าที่เป็นผู้เคยศึกษาหรือสำเร็จ การศึกษาจากสถานศึกษา ต้องไม่เป็นครู เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของสถานศึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญซึ่ง มีสัญญาจ้างกับสถานศึกษานั้น

ผู้แทนพระภิกษุสงฆ์และหรือผู้แทนองค์กรศาสนาอื่นในพื้นที่ หมายถึง ตัวแทน ของพระภิกษุสงฆ์ และหรือตัวแทนขององค์กรศาสนาอื่นในพื้นที่ที่สถานศึกษาตั้งอยู่

ผู้ทรงคุณวุฒิ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ที่จะช่วยเสริมให้สถานศึกษาจัดการศึกษาได้ครอบคลุมในทุก ๆ ด้านได้อย่างมีคุณภาพและมี ประสิทธิภาพ ทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งและมีการพัฒนาที่ยั่งยืน และไม่เป็นครู เจ้าหน้าที่ หรือลูกจ้างของสถานศึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีสัญญาจ้างกับสถานศึกษานั้น

ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง หัวหน้าสถานศึกษาที่มีหน้าที่บริหาร ซึ่งจะต้อง เป็นกรรมการและเลขานุการ เป็นบุคคลสำคัญที่จะสะท้อนภาพของการบริหารจัดการ ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา สะท้อนความคิด แรงจูงใจ ในการพัฒนาสถานศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา ชั้นพื้นฐาน รวมทั้งนามติ ข้อคิดเห็น ที่ได้จากการประชุมไปสู่การปฏิบัติ

การบริหารการศึกษา หมายถึง การดำเนินกิจกรรมร่วมกันของบุคคล เพื่อให้ การบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป บรรลุ ภารกิจตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง สถานศึกษาที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาใน สังกัดกรมสามัญ (เดิม) ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทราทั้ง 2 เขต

ระดับการศึกษา หมายถึง คุณวุฒิของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ จำแนกไว้ 3 ระดับ คือ ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

ขนาดของโรงเรียนที่สังกัด หมายถึง ขนาดของสถานศึกษาตามเกณฑ์ในประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งกำหนดขนาดของสถานศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ดังนี้ คือ ขนาดเล็ก มีนักเรียนไม่เกิน 500 คน ขนาดกลาง มีนักเรียน ตั้งแต่ 501 คนถึง 1,500 คน และขนาดใหญ่ มีนักเรียนตั้งแต่ 1,501 คนขึ้นไป

การมีส่วนร่วมในการบริหารวิชาการ หมายถึง บุคคลหรือคณะบุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารและจัดการศึกษาในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุง พัฒนาคุณภาพทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงสุดต่อผู้เรียน

การมีส่วนร่วมในการบริหารงบประมาณ หมายถึง บุคคลหรือคณะบุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน ปฏิบัติการเกี่ยวกับงบประมาณ ทุกชนิดและการตรวจสอบเพื่อให้มีความโปร่งใสและเกิดประโยชน์สูงสุด

การมีส่วนร่วมในการบริหารงานบุคคล หมายถึง บุคคลหรือคณะบุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารหรือดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการวางแผน การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา และการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ

การมีส่วนร่วมในการบริหารทั่วไป หมายถึง บุคคลหรือคณะบุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารและวางแผนจัดการศึกษา มีการอำนวยความสะดวก กำกับ ติดตามและตรวจสอบ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนสูงสุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี